

پوده اند که بگی خانگت است و دیگر برای سخنست میکنند اند و هر یکی در جای خود خواهد آمد. با این بروزگاه این نام قصه است
 اعمال هر است برناجیه با خس با صیغه این بمعنی با این که قصه هم باشد از اعمال هر است با این سکون نون
 بمعنی با ام است که طرف پیرولی سقف خانه باشد و مخالفت لفظه و لکاه دارد و رایز کویند و فتی که با کفر نزدیکی شود پیش بازی
 در همان دنخا بهان و امثال آن و مبنی باش است و فریاد و آواز بلند هم آمده است و ماحب و خداوند و بزرگ است رایز کویند و نام قصه
 که رئما راحت آبان خواسته دور فارسی سخن خالیه کویند و آن ماسته پنهان میباشد لیکن زود میکند و عربان فتنه الماویه خواسته و مبنی لا ای
 هم است و آن نوعی از خبره و مشهور است باشد که بعتری حسین آبان کویند و منکت بید رایز کفر است با این برسیتا لفظ با
 بحث و سکون رایی فرشت و با ای ایجاد بحتمی زیده و تای فرشت بالف کشیده بلطف زدن و پازند فیل را کویند و آن چانوریست که آن
 در پنده و سیان بالفتش سکون ثالث دهاف مکسور شیخ فرشت زده داش کوچی است که از اون وین کویند و آن
 شور با کرده خود نزد عبسی پیچه اکنحضر خواسته باش است سکون ثالث دهاف فارسی حسب آبان را کویند و آنرا در و داده
 بکارهارند و مبنی فریاد و آواز بلند هم است باش است روارو کنایه از باز و اشتن و نخادر استقیم چیزی و زاندن و داده
 و سلطین مرفت سواری در فتن کجا بی زند باش است زدن کنایه از باز و اشتن و نخادر استقیم چیزی و زاندن و داده
 کردن کسی از پیش باشد باش است که فتن که از شمردن و حساب کرون باشد باش است باش عقا نام پرده است
 از موسیقی با فتو سعیم نون و سکون و او پی پی و خالون خانه دعوی را کویند و ظرفت کلاپ و ضرایی شراب رایز کفر است
 با فوج سکون هیچ فارسی جای خانی باشد که بجهت اطعام سازند و از جایی آوزند و طفل را در آن خواهانند و حرکت و هنر
 در همراهی و روح و در سیان رایز کویند که در آنام عجید و نوروز از جایی بلندی یا شاخ و جنی آوزند و دنیان و دختران بر آن نشسته
 آیند و روند باش کش باش که لفظ کافت فارسی و شیخ فرشت و سکون سین پی تعطی و با ای ایجاد نام دختر سنت نال باشد
 با ذهنی مشرق کنایه از آفاق بعلت ایش است باش است بروزگاه این نهانی زد است و آن جایی باشد خذ بر غافت
 مستقل با ایت مردی وزنی که مسوی از آنجا همی ایید و آنرا بعتری خاد سیکویند با در بروزگاه خاور مبنی قبول و اتفاقی سخن
 باشد و مبنی استوار در است و استوار و اشتن هم بظر امده است با در و لفظ داد و سکون داد و ای لفظ نام طبعی
 دخترسان کویند کی که دسر نهی بیا در هن کو هن با قطاع معقر فرموده بود این شهر برآید آن زین چناندو و بنام خود کرد
 به در و نی بروزگاه مهرب بیا در و را کویند و ذهنی از آشش ای و هم است با ول لفظ ثالث و سکون

لام نام موصی است که انجا جا مادریشم بجای خوب باشد باقی با ون بر زدن کایین سبده کوچک باشد که زمان پنجه که خود
بر سبده دران خند باهار بر زدن همان طرف دامارا کویند و نوعی از خواسته کی دکونید کی هم بست که آنرا پلولی در مندی خود
باشد بر زدن آفت سکلی باشد سفیده بر نکت مر قیشایی فضی و چون نظر مردم به آن اندی خشیا را بخنده در آیند و بنعکس
دریاست دارای این بیانی چرخ اضطراب خواسته باهکت بر زدن آنکه شکنجه را کویند باهکیدن بر زدن واکنش
شکنجه کردن باشد با هم شیر و شکر بر زدن کنایه از خایت محبت و نهایت آمیزش و دوستی باشد میان دوکس
با همان بر زدن آسان بسی جهان باشد که مرا وصف فلان است با هم بر زدن کافی بازورا کویند و آن از این سخن و است
باشد تا سر دش و چو بدست بزرگی دلکشی کرد شبانان و شترهایان در دست کیرند باایا باایی حلی بالف که یه
بعنی ده باشیست است که ضروری و اینکه دلکار و محتاج الیه باشد بالایت بکسر تھانی و سکون سیعین پی تعطیل و موقایعی
در بالایت ضروری و محتاج الیه باشد و بعضی چنانکه می باشد و می شاید هم ممول است بالایت بر زدن سایه بعنی
بالایت باشد که ضروری و محتاج الیه است بالایت هست کنایه از واجب الوجوه است چنانکه شاهزاده هستی و اینکه آن بود
کویند بالایت بکسر ثالث و سکون رایع دلایت نام مردی بوده است بایکان هاکاف فارسی بر زدن
آسان بعنی حافظاد کجا هارنده باشد و خزانه دارای اینکه کویند

جان و نیم در بامی آبجد مشتمی بریشت لغت و کنایت

بیان بر زدن سباد خان و در سر اکویند و اشی را نیز کویند که از بن پزند و بن را بیانی جهه اختر کویند بیان دلکری پریدن
بعنی کنایت دلکری کاری کردن بیانیکت بر زدن خنگت پاره از خوشة انکور و خوشة خرم باشد که چند دانه مانند خوش
کوچکی بچا جمع شده باشد بیرون بفتح اول و مانی و سکون رایی فرشت جانوری باشد صورایی شیوه بکره لیکن و مذار و دازن پو
آن پوسنین سازند و کانه باشد که در میان روغن بر بان کرده باشد و سبکون مانی نام در مده ایست مشهور و جیبد همه
بود که درست زال در عرض خنگت می بیشید و است و بعضی کویند که آن از پوست آکوان دیو بوده و بکسر اول موش باکویند و بعده
قاره خواسته چراله بفتح اول بر زدن بز خاله بفتح زند و پانده دوایی است که آنرا شجره درست کویند و آن زیادند طولی است
با این بزم مالمه شپش باشد بجهشان بکسر رایی فرشت چنان جیبه جامد است که درست روز نایی چنگت می پشیده

بعنی کو پسند کر آن از پوست آکوان دیگر بوده و با عقاید بعضی آشناست که آنرا بجهت رستم از هشت آورده بودند و بعضی دیگر کو پسند جا نداشت
و شمن شیر و شیره شتر زده پهلو است اور از رسم افدر کو مهای شام کش است و پوست آنرا جیوه چاهه ساخت خاص نیش نهاد که در آن شنید
و در آب غرق نشود و هر پنج حرجه بر آن کار نمکند و قلی مردان از شیر و آن آن چانور به مر سیده بود و پندر سوار را بکشند او
فرستادند آن چانور در میان اینجا عنت افتاده بهمه را محروم ساخت و کشت و خورد و درینای منطقه روی راه تیرکله افدر که بر هشت
برنکی نماید پسونده با سین پی نقطه بر وزن بیرونده بعنی دست زده دست مالیده و سوده لمس کرد و دسخونه و سوچه
کرد و باشد بیانس بفتح اول و سکون ثانی و ضرلام و سین پی نقطه ساکن تزمیتی باشد که از مان خشکات بار و غن و دو شاه
کشند و بیانی فاری هم آمده است

بیان سیم در بامی ابجد بآبای فارسی مشتمل بر هشت لغت و کنایت

پایی بکسر اقبل امر بر این میادون و آن قف کردن باشد بینی با بست و توخت کن و امر بر در لظر فاشقن هم هست که از پا پسند بکند
بپرسید بکسر اقبل و سکون ثانی در ای پی نقطه پنجه ای رسمیده و شمن نقطه دار مخفی بدل ابجد زده بعنی پر پیشان کند و پر
سازد پس از دیدن با این بزرگی کشیدن با بجایی مالیدن پسوند بر وزن پا دال ابجد بر وزن دل
سوزان بعنی لمس و لاسه باشد بینی دست با عضوی را پنجه کشیدن با بجایی مالیدن پسوند بر وزن بروجون بعنی پوچه
باشد که لمس و لاسه کردن هست بچنان با خین لظره و این بزرگی طمعاً طوطی مالک نماید و آن پر نماید هست مشهور و معرف
پیکن بر وزن و معنی پنجه است که امر بر افق زدن باشد بینی بیکن و کنایه از طعام سر بران زدن هم هست و کسی را تیر کنند
که از غاست سیری نگاهه از طعام نکند پوست کسی افتادن کنایه از غبیت و بد کویی کردن آنکه باشد

بیان چهارم در بامی ابجد بآبای قرشت مشتمل بر سی لغت و کنایت

بت بفتح اول و سکون ثانی آنار جلاهکان را کو پسند بینی آشی که بر روی کار مالند و در عربی پیر بخین دارد و بعنی لیف جولا پنجه
هم آمده است و مرغایی را تیر کو پسند و صرب آن بت است و بفتح اول بیرون و مسجد و کافران باشد که بحری پی خرم خوانند کنایه
از معنوی هم هست بتا بفتح اقبل بر وزن عطا نوعی از طعام باشد که عربان بخط و بیانات کو پسند و با بینی باشد بید ثانی هم
آمده است و بکسر اقبل امر بکذا مشتمل بینی بکذار بتاره بر وزن شراره لیف جولا هکان و شومالان باشد و آن جا رده

مانتدی است که همان آتش و آمار بر تارمالند هم اوار بروز سرا و در عاقبت و انجام فخر کار باشد تجلیدن بکار اول
و یا می خلی بروز کراییدن مبنی بکذا شدن باشد تجھات بضم اول و سکون ثانی و حای نقطه دار بالف کشیده و بحال زده
نام منظمه است تردیکت بکابل تھال بضم اول و سکون آنفر که لام باشد نام تجاذ است که از تجھال بروز برعاله هم سیکشیده
پسرا جا بفتح اول و ثانی و سکون رای فرشت و پیغم بالف کشیده کنایه از خود چین است که سعد مردان و فرج زنان باشد و فرضه همچنین
نامن و کوشت راهنم کفته اند که چرک و آن جمع همود شمع بکسر اول و سکون ثانی و حین پی نقطه بلنت اهل بربر شرایی است
کمنده بعضی کویند از عسل و بعضی کویند از خرمایی ترسازند هست فربیب بضم اول و کسر فاء و رای پی نقطه به سخنای رسیده و دینها
اچهزده نام روز بست و چهارم است از ما بهمای مکی بقور بفتح اول و سکون ثانی و فاب او ر رسیده و هزاری نقطه خا
زده و پر این ده نزا کویند مطلع خواه از انسان باشد و خواه از حیوان و پکر و متعار مرغ از اینز کفته اند و کرد کلاه را یعنی سیکشیده
و بجا می فاختن نقطه و از پیغم آمده است تکت بکسر اول و ثانی و سکون کاف نامه دلتا است که کویند و ده نزی پیر چین
بعنی دارد بکدره بعنه تجاذ باشد چه کده بعنه خانه هم آمده است تکن بکسر اول و سکون ثانی و فتح کاف و دل
سبکن ماله بروز پکر از کویند و آن سخنها باشد که زین شبار کرده را بدان همسوار کنند و بعنه سرمازدن و میل بطعم کنون باشد
پسند سیری و امر پیشنهادی هم هست بعنه چیزی مخدود بجا می فارسی هم آمده است بکندن بکسر اول بروز بکندن از
خاست سیری میل بطعم کنون و چیزی سخون باشد تکندیدن بکسر اول بروز دل رشیدن بعنه بکندن باشد
که سرمازدن و میل بطعم کنون است بکوب باود و مجهول بروز مطلوب بسچال باشد که از مفتر چوز و شیره است
و شیست سازند و بجا می باعی خسته تای فرشت هم کفته اند که بروز فرشت باشد و بجا می کاف لام نیز بظاهر آمده است
تکمیش بروز در دشیش تکش دیر و ای را کویند که پراز تیر باشد و بعنه کنیه کنیه ای است مانتد است چه بت لیف جولا هکان
و کش ماندر را کویند بکلام بلام بروز بحرب خلاف محل خرمار کویند سلح و ترسی رضایا و اون کنایه
از راضی شدن بمحنت و مشقت و قشت رزق از غلیل و کثیر و قاععت و سیری و کرسنی و قدر و فاقه و سختی و نرمی روزگار همچنان
ترنج - بفتح اول و ثانی و سکون نون و حیم بعنه افسردن و غیره و بکسر اول امر محبت ه تجیدن بعنه درهم پیچ و بیچشار و از پی
در دی جتو بفتح اول و ثانی و سکون داد بعنه مشرق باشد که در مقابل غرب است و جایی رانیز کویند که هجهش آفتاب
و دانجا تجاور و آن تعجب نمایی است و بعنه کاف قیمت را کویند و آن پیاله باشد که در زیر آن لوله اضب کرده باشد و لول آن بروز چن

شیشه هماده کلاس ب دروغن و امثال آن در شیشه گذشت و قبه کوئی سر عصا و پنجی نانیز گفته اند و سکت داری رانیز میگویند که بدان دارند
میساشد و آنرا بمرپی مفعح خواسته و باعینه و معنی دنیا که روغن در آن دیرند بکسر اول بهم آمده است بتواز بر وزن شهباز از ام که
دوشنبه باز و شاهین و امثال آن را کوشیده بتوخت بکسر اول بر وزن بجثت ماضی توخته است یعنی جمع کرد و بید و حث و معنی او که
و کنند هم است اعم از آنکه ناز باشد یا قرغز و دین خواسته و معنی کشید و فروبردهم آمده است که از آنکه دن تمام و فروبرون چیزی
در جایی باشد بتوراک بتعاقل و ثالثی بدارد رسیده و دنایی پی اعده بالغ کشیده و بجافت زده چاہی باشد که غل خامشل آن
در آن کشیده و خلاشه و خاک بربالای آن دیرند و معنی دفت دوایره بهم آمده است و معنی **خس** تقدیم تایی قرشت بر بایی سیاه کم
بست بتوک بفتح اول و ثالثی مضموم پاو و کاف زده طبعن چه عینی باشد بر مشال دفت بزکت که بقالان جناس دان کشیده
و باعینه بقدیم ثالثی براول بهم آمده است بته بفتح اول حنان مفعح را کویند و آن سکنی باشد که بدان داره ماسايد و معنی
خنکه پا و بینم آمده است و معنی اول پامانی مسد و نیز سخرامد و است بتما بفتح اول و سکون ثالثی و تحنانی بالغ کشیده معنی
سینه باشد و آنرا بمرپی صدر کویند و بکسر اول هم آمده است بتمار بکسر اول بر وزن بسیار معنی مشقت و سخن و محنت
باشد و شیشه قار و ره بیار رانیز کویند و بفتح اول برقیز که در نظر راشت و قیچ نماید بتماره بکسر اول و فتح خاص لخ
و محنت و بلادافت باشد و بفتح اول برقیز که مردان آنرا دشمن فلاند و هر صورتیکه در نظر راشت و قیچ نماید و غول بیابانی و دبور نماید

کویند

بیان چیسم در بایی ایچد با چیم مشتعل بر سیزده لغت و کنایت

که بفتح اول و سکون ثالثی زهاب و پالایش آب و شراب و امثال آن باشد و اندر ون و نانیز گویند و گوشت روی را چیم
کفته اند که نزدیک است بکسر لب باشد و بفتح اول بزرگویند که برادر کویند است و بمرپی سوز خواسته و بکسر اول معنی بفتح باشد
که بمرپی ارز کویند بچال بر وزن و معنی زغال و بخشش باشد که اختر گشته است و اخک و بخشش افر و خته رانیز کویند
بچان آور ون کنایه از بخشش آور ون باشد و کنایه از شقق و بسته اور ون هم است بچانی آور ون کنایه از شقق
و داشتن و ب فعل آور ون باشد بحس بفتح اول و ثالثی و سکون سین پی نقطه زده یعنی را کویند که آن پر نامی یعنی باشد و معنی همچو
و سئی هم آمده است بجهش بفتح اول و ثالثی و سکون هالش و فوتانی آواره هرچیز را کویند و بکسر اول ماضی جهش و
رپیدن و بفتح و بکم ماضی جهش و نهش کردن باشد و معنی اول بچانی چیم خامی نقطه دار هم آمده است بجهش بکسر اول

بروزن سرشکت بینی حکیم و داشتمد بود و مخفف بچشک هم است که بچشک باشد و ببرپی عصفر خاکشند سچل بضم اول و ثانی
بروزن دریل استخوان شناک است و آن در میان بند کاد ساق پایی می‌باشد و تبارزی کعب را کویند سچم بضم اول و سکله
ثانی و میر کز مازک است که میوه دخت کز باشد و ببرپی شرمه اطراف خاکشند و بچراقل هم آمده است بچو جیا با حیم بروزن قلو نیا
بچلت زند و پازند ماده هر جیوانی را کویند و شرح زنگ زارا بهم کفته است بچور بچراقل بروزن کشور نام و لایتی است مابین کامل
پند و سستان بچول بضم اول بروزن اصول استخوان شناک است را کویند و تبارزی کعب خاکشند سچه بفتح اول و دهنه
نام جایی و معنایی است مابین اصهان و فارس

بيان ششم در بای احمد با حکیم سی شتم بر روزه لغت و کا بهت

بچ بضم اول و سکون ثالثی اندر دن لبوس همین باشد و می‌پیش سر برایز کفته اند بفتح بچ بضم دو مای احمد و سکون قائم
فارسی حرف زدنی باشد و نهایت استیکی و سرکوشی را تپر کویند و لطی است که شهابان بزر ابدان خوازش کفند و میں خود خواسته
بچرا غ رسیدن کنایه از رسیدن بد و لقی باشد پار رسیدن بخدمت و لئهندی سچک بچراقل بروزن سرشکت
بنی سخنده و فرسیب خود نده باشد و مابین معنی بچراقل و ثالثی بروزن سرشکت هم آمده است بچش بفتح اول و ثالثی بر دن
بچش زمی و پر نایی همی را کویند و معنی سنتی هنخ و مشفت هم آمده است بچشک بچراقل و ثالثی بروزن سرشکت
حکیم و طیب و کنایه فروش را کویند بچشم آدن چشم خرم را کویند یعنی آثاری بکسی رسیدن بچشم کردن کنایه از جات
نمودن و نشان کردن و تند و تیر بخری سق و چشم زخم رساندن باشد بچک بفتح اول و ثالثی و سکون که
نام اسلو و باشد غیر معلوم بچکم بفتح اول و کاف بر عذن ششم غاذ تابستانی و غاذه که اطرافت آن را شیبک کرده باشد
و ایوان و صفو و بار کاه را تپر کویند و معنی کرت هم آمده است که ببرپی ذشب خاکشند و بچراقل هم دست است سچل بده
بچل شخصی را کویند که پیوسته لباس خود را ضم کند و چرک و ملوت کردانه بچم بچراقل بروزن شکم کاری را کویند که با نظام
وار استیکی بود و از همچیدن هم است که خرامیدن باز باشد یعنی بچرام بچه خوز کن یا ازل حل و بآقوت و طلا و نقره و دیگر جواهر
کافی و غلط است باشد بچه خور شیعه بنی بچه خود است که جا هر و غلات باشد بچه خوبین کنایه از شکت
ملکوت باشد بچه طاووس علمی کنایه از افتاب در بر زر و میش و اش و لعل و باقوت باشد بچه کو بضم کاف

سکون واد شخصی که اور اح طلخی از را چکز بر و دشته باشد و بپری قطیعه خواهد. بچشم فو بفتح فون و سکون واد حاده را کویند که تازه بهم نسبیده باشد و تیجه هر چیز و شاخهای تازه و سکون خامی نهسته را نیز کویند. بچیز بکسر اول بر قدر متبرکین دو چکت هرین دوینه و مکترین بیر چیز را کویند.

بيان هفتم درباری آبجدهایی حلخی مشتمل بر دو اندوه لغت و کنایت

بچیات بفتح اول و سکون ثانی و ثالثی مثلثه صفحه و یم بالف کشیده بفتح فای زده بمعنی سرخ مرود را کویند و آنرا بپری خدا الاعی خواسته و آن رستنی باشد سرخ بسیاری با پل قطیربول را نامع است. بچه اندلس و پاشت که کشی در آن کار نخواهد آنده و زنیه بوقت غروب آفتاب که ساکن کرد و داد یک پار طوفان شد که از مخاطره کذش باشد. بچه بکران خندق کنایه از عالم ملکوت و جرود است باشد. بچه چکل تمام در یا په ایست در ترکستان منوب بسکونی که از را چکل میگویند. بچه خارجی تمام در یا چه ایست درسته رخذه خوارزم که آب آمو انجامی جمع میگوید و مجیه آن صد فرنگ است. بچه دمان زین عمل کنایه از ابریست که قاعده کنده. بچه غمام در یا کا شغراست کویند که کسی سکی در آن اندازه طوفان شود بعنای که بین چلاک نزدیکان باشد. بچه هنگفت آثار و بچه هنگفت آسائی پا از شیخ و شمشیر آپار است. بچه وسیع کنایه از فنا است و کنایه از وست صاحب همان چه است. بچه قطاس بچه قاف کاوی است بچه کی که دم آمرابرگردان اسپان در سر عالم بندند و بچه کی کاوی است که در گوهرهای خطا میباشد. بچه قدر بکسر اول و ضم ثانی وفتح قاف و سکون و دل بینی فوان کنند. بچه بروز نصیر ای ایام راهی و نیاهدی بوده است لحضرت و قدره سنت ناصن دویی بیز ای خرازمان را در باریخ است.

بيان هشتم درباری آبجدهایی لفظه دار مشتمل بر چهل صد لغت و کنایت

سچار بفتح اول بر زدن دچار طم و فضل را کویند و در عربی اجزایی سیی و در ضی و یهایی است که متقدا حد میشود. سچارا بفتح اول بر دل هادا شخربست مشهور از ما در راه تکه و شق از سچار است. بینی بسیار طم و چون در آن شخر طم و فضل سیار بوده اند بنابرین بین تمام سو بیوم شده است. سچاک افکنندن کنایه از مظلوم و خوار و تظاهر کردن و بچه کی حزاری افکنندن باشد سخت بیندهان سخت بینی طالع بیشد و سیاهی با پر کویند که در خاکب بر دم اقد و آنرا بپری بکاریں دمجد اینجذ خا مخد و نام جانور کی است شیشه بیخ و بفتح اول نام پادشاهی خالک که مرتی المقدس با خراب کرد. سخت و ندان خامی کنایه از طالع نامه ای و سخت

نامساعد سمجھکارو بضم اول و سکون ثانی و ثالث و کاف فارسی بالف کشیده و بجا او زده خطول را کویند و آن دوایی چند است
 که با هم سچو شانند و جمله خارج این پژوهید سمجھتو بضم اول و سکون ثانی و فتح ای باد و رسیده پرچیز عزمه باشد عکس ما در حد
 کویند خصوصاً بفتح اول هم آمده است سمجھتو بضم اول بروزن مرد و معنی سمجھتو باشد که رعایت و پیغام عزمه را تیر
 کویند و بفتح اول هم آمده است و بفتح اول و لام معنی صاحب بخت باشد و با این معنی بروزن فتحور تیره است سمجھتو
 بضم اول و ثالث و سکون ثانی و آخوند پاشیده پرچیز عزمه را کویند و در حد رایتر کفته اند و بفتح اول هم درست است
 سمجھتو بفتح اول و ثالث و سکون ثانی کویند سه ساله با چهار ساله را کویند که زیاسته نماده و پرچیز که پست آنرا کشیده
 دو بنه فرجه رایتر کفته اند و معنی محفل و تحصیل دار هم است سمجھر بروزن ایجاد ریم آهن را کویند سمجھر قل و سکون
 ثانی و مفتح رای قرشت و سکون دال ایجاد صاحب عمل و پوشش و صاحب شور و اولاد که دخیردار باشد سمجھر
 بضم اول بروزن اردکت پادام کوہی باشد و چوب آنرا بخت بخت عصاکند سمجھن بفتح اول و سکون ثانی و سین
 پی نقطه پر پرورد و فرام آمده باشد و پوتی رایتر کویند که از حوار است آتش چین چین و در هم کشیده و پرورد شده باشد و هم
 آمدن دل رایتر کویند بسبب غمی یا طبیعتی و کذاز و رنج و مابش دل رایتر کفته اند و معنی عشو و خرام هم آمده است و زینی را هر
 کویند که با آب پاران زراعت کنند و در عوپی بجهی معنی و معنی زر قلب ناسره و قیمت اذک باشد سمجھان برگ
 لزان معنی پروده و فرام آمده و ریخ دیده و الک کشیده باشد و کذازان دکداختن رایتر کویند و معنی خرامان هم آمده است
 سمجھانند بروزن لرزاند معنی بکذاز اند و در آزار و رنج وارد و پرورد مرده ساز و پین چین کردند و سمجھاند سمجھانیدن بروز
 ترسانیدن معنی کذازانیدن پرورد مرده ساختن و در رنج و اشتن و خرمیدن باشد سمجھت بفتح اول و ثانی و سکون سین
 پی نقطه و فتح ای صدا او آواز پرچیز باشد و بضم اول و شدیده ثانی صدا او آواز و مانع را کویند در خواب دامرا بحری خطیط خوشنده
 و بکسر اول معنی شکست و بحروح کردانید سمجھتن مصدر بخت باشد که صد کردن و مانع است در خواب سمجھلوس
 بالام بروزن مشکبوس نام پاوشانی است که عذر ای افهر و نقدی عطف بروزه بود سمجھم بضم ثالث بروزن ایچم سیر پی
 باشد که از آزادگانه واردان و امثال آن سازند سمجھی بروزن مخفی پرورد و پی آب حاصل آمده و کذاخته شده را کویند
 سمجھید بروزن فهمید معنی کذاخته و پرورد شد و فرمیم آند و چین چین کردند سمجھیدن بروزن فهمیدن پرورد همان
 و کذازانیدن و در رنج داشتن باشد و معنی خرمیدن هم آمده است سمجھیده بروزن فهمیده معنی تاییده و کذاخته پرورد
 شده

شده و فرامی‌آمد و خرامان باشد سخن بروزن گفتش حسره و برهه باشد و مایی را تیرکویند که بعزمی‌بود باشد و مبنی برج‌تیم
 خواه برج کبوتر و خواه برج قلعه و خواه برج فلات که سخنایش بروزن افرادیش مبنی از هجرم و کناء و تھیر و از کشتن کسی که متن
 باشد سخنودن بروزن اخزوون مبنی رحم و شفقت کردن باشد و مبنی بخندن بهم بست سخنه بجهراول و فتح ثانی و فنا
 و سکون دال مبنی عطسه کشند چه خپدن بعنی عطسه کردن باشد و باثانی مضموم مبنی سه ذکرند سخنله بجهراول و سکون دا
 و فتح لام مبنی خرد باشد و بعزمی بغلة المحتوا خاسته سخنم بفتح اول و ثانی بروزن مجسم ولاپی است که ملکت خوب لازما
 آورند و سبکون ثانی بهم گفته‌اند سخنه بروزن و خمه نوعی از حرف است که گنکر باشد و آنرا بید کیا خواهد سخنو بفتح اول
 و نون بروزن پرورد عد برادر بردن را کویند و پردازند رایز کفه‌اند که شوهر ما در پاشد سخنوه بفتح اول و ثالث و سکون دا
 دوا و دا همی بردن باشد و آن در خشندگی است که بیشتر وقت باریدن هاران بهم میرسد و فتح اول و ثالث و رابع بهم آمده است
 سخنور بروزن تصور مصل لین را کویند و آن صنع درخت روم است و بعزمی می‌بیند مایه مایه خاسته و بخوار آن بذاته خوشبوی باشد
 بخوارشیش بجهرشیش فقط دار و سکون سخنای دشیش و بکسر مفعوق چندی از عطره است باشد که با آب ترکند و راشن نهند چنان
 معطر شود سخنور مریم بفتح میم و سکون رای قرشت و یا می‌حلی مفتح میم زده کیا می‌است که بفتح امکت ماذد و بجایت خود
 باشد داشت پستان بوقت ستایش و پرستش اشش پرست که بزند کویند مریم مادر عیسی علیه السلام دست بران زد و آن بجهود
 پرخ امکت شد و آنرا شجره مریم نیز کویند و بعزمی خبر الشیخ و زیوانی فیلاوس خاسته برخان را فتح است سخون بفتح اول
 و ضم ثانی و سکون دا و نون نام ستاره مرنخ است که در فلات سخن جیا شد سخنده بروزن پچیده پیش و پیز زود و
 طلاقی کرده شده را کویند سخنیر بروزن حیر کیا می‌است دوایی که آنرا بید کیا خاسته دا آن نوعی از گنکر باشد سخنیل بردن
 و یکیل نام نوعی از حرف است که گنکر را باشد و آنرا بید کیا خاسته دو و عقی مردم مملکت را کویند سخنیل بروزن دیلار نیم خرد را
 کویند و بعزمی بغلة المحتوا خاسته سخنه بر روی کار افتادن کنایه از خاش کردن سر داشکار اشدن را ز باشد

ییان نهم در بامی ایجاد با امال پی‌نقطه مشتمل بر چهل و نه لغت و کنایت

پدر بفتح اول و سکون دال مخفی خوب و نیک باشد و لذت در کوی نیم سخن را کویند که بجنت اشکنیزه و مینا کرده باشند و بعزمی
 مخفف بود باشد و مبنی اشکنیزه هم است و آن چوب پوسیده باشد پاکیا می‌کند که با چنان اشش بر آن زند و مبنی صاحب

و خداوند بزم آمده است و خالق و خدمتکار را تیرکفتند. بد اختر بفتح بسمه دامی قرشت و سکون خای نقطه دارد و می
پی نقطه بد طائع و بد بخت و شوهر را کویند بد اسقان بفتح اول و ثانی بالف کشیده و سکون سین پی نقطه دعاف لفظ
کشیده و هنوز زوده سیونالی حیثی است کرم و خشک و آنرا بحری کف الکلب خانمد بد آغاز با غصه نقطه داربر وزن
بد او از بمعنی بد مرشد و بد ذات باشد بد افق بکسر اول بروزن عاق پاچه غبان و ازار و شوار باشد بد اک
بفتح اول بروزن هلاکت بماندش و خشم اوده را کویند بد بدک با باودا ایجاد بروزن بلکات مرغ سلیمان را کویند
که چهدر باشد بد پسند مشکل بمند را کویند بد پوز باهای فارسی بروزن مردم پیرامون داشرا کویند ازظر
برون بد خش بفتح اقل و ثانی و سکون خاوشنین هردو نقطه دار محقق بد خشان است و چون اعلان انجامه
لعل را تیر بد خش کویند و بد خشانی بد خشی را هم بد خش کویند بد خشان بروزن نگدان ولاپی است ما زین هندوستان
و خراسان کویند معدن لعل و طلا در انجام است و کوسه زد انجار از نهاد بزرگی و قوت سوار شوند و بجای ای نزد دیگر تردد
نمایند و بخشی کویند کان اعلان انجام است و چون از معدن پداشجا اورند و فرد شند بد ان سبب مروب به بد خشان شده است
بد خش خذاب کنایه از اعلان بد خشان دشراب لعلی باشد بد دل با ایجاد بروزن محلن از سند و ترسناک
را کویند پدر ام بار امی قرشت بروزن اندام بمعنی بجهیشه و عدم و بمعنی خوش و خشم دار استه و خرام و مجلس و ملک
و جای اساسی دار ام باشد و جانوران وحشی را کویند عمونادا سپ و استرسکش را خصوصا بدران بروزن یکن
سپره و درستی پود ماسه مرس و آن فناست کنده و بدبوی باشد و آنرا کن کیا تیر کویند و پدر اشنه را هم کفه آند و بمعنی دیگر
طایبر است که ران پیدا شد و بکسر اول و تشدید ثالث بمعنی اینکار را تا مکن و پاک کردن بد رزه بکسر اول و سکون
نمای دضم ثالث رفع نای نقطه دار طعامی را کویند که زله کروه باشدند و در و مالی عبته بجایی برند و لففتح ثالث تیر باهی
آمده است و لفتح اول و ثانی در لعنه مسی حبه و بکسره باشد بد رقه با قافت بروزن دخند خود را هنوز و زستنای را
کویند بد رو و بروزن چهود بمعنی سالم و سلام است باشد و بمعنی دفاع هم آمده است و بمعنی ترک هم است که از ذا
کذا شئ و دست بروه شئ از هنری باشد بد ره بروزن صدره خربیط را کویند از جهاد و یا کیم یا تملح که طول آن از جوش
اندک بیشتر باشد و آنرا پراز پول ذرگند و در سویه الفضلا همین وزن اورده بمعنی مدحتی که بار و میوه مدارد بد رے
بروزن ابری بمعنی جده باشد که حرایمه زر و پول است بد بکسره بروزن خرزپره کنایه از بد دل و ترسند

ووازیر ناک باشد بدرست بکسر اول و تای و سکون سین پ لفظه و فوایی و حب را کویند و بحری شبر و شده
 و لفظ اول و تای هم آمده است بدرست باش بین آنکه و با خبرها میش دخواه از دست مده و تغیر گشته باشد بدرست
 کنایه از باخبر بودن و آنکه و هشیار بودن باشد بدرست چپ شعروان کنایه از بسیار باشد چه در حساب عذر از
 آحاد و عشرات بانامل دست راست مخصوص است و مات و الوف بانامل دست چپ اختصاص دارد بدرست
 کنیه از بدرست آمدن چیزی باشد بدرستخان باعین لفظه دار بروز و زن و بستان نام کیا یعنی است بروز
 رسماً نایمه و آن از پنج حد و میثراً میشود و بحری عشقه و لباس خانند کویند که طفل دکوه از که
 سرمه کند از خاموش کرد و در این قطع شهادت گند و عربان قائل اینکه کویند بدرست
 بروز برشکال و شمن و بد کوی و بد خواه و بد اندیشه را کویند بدرستکمال معنی فکر و اندیشه و گفتگوی باشد بدرست
 باکاف فارسی بروز و معنی بدرستخان است که لباس و عشقه باشد بدرستخان باشین فرشت بروز و
 بدرستخان است که عشق پیچان باشد و بحری عشقه خانند بدرستخان باکاف فارسی بروز و معنی بدرستخان است که
 لباس و عشقه باشد بدرست خان باکاف فارسی بروز امروز و مان باشد بد ک بضم اول و شیخ نای و سکون
 کاف مرغ سلیمان را کویند که پیور باشد بدرست خان باکاف بروز فرزند معنی رشوت و پاره باشد بدر کو هر
 کنایه از بذفات و بد اصل باشد چه کویند معنی اصل و مژده هم آمده است بدر کهر منصف بدر کو هر است که بد اصل و بد اقتضای
 باشد بدلکام معروف است که اسپ به لجام باشد معنی همیچو و میمه را قبول نخند کنایه از خلاف و خلاف نکنند
 باشد معنی کسیکه را طاعت و اقیاد فروپیار و چلیون بایی حلی بروز سرمه کون بلطف سریانی صمنی باشد
 سیاه رنگ بسیار مشهور مغل از دنیا که بسیار میگردید باشند بوسیر را ناخواست بدر موم باده میگردند
 سرمه کون بلطف زند و پازند معنی ترسیدن در میدان باشد بدنام بانون بروز سرمه اش خست کردن به بد کی باشد
 در مرضی است که اسپ داست و خر را هم میبرسد و از اسپه اجه کویند بدمدان بودن کنایه از لایق و مناسب بودن باشد
 بدمدان خوش آمدن کنایه از لذت باعفی و محظوظ شدن باشد بدو لفظ اول و تای و سکون و او اسپه
 را کویند بدو از بروز پردازی کشیدن طیور را کویند و نیشیم و غیر از کاهه و آرام چایی بازو شما زین و امثال این را نکنند از
 پدوره بروز نوره طیوری را کویند که از جایی زده کرده و دلکنی در و مالی استه باشند و بروز سخن هم اند و ماین وزن

حنه و پھر و پیز آمده است بعده بفتح اول دنای خنک چلاور کو نیند و نام درخنی است بجای سخت که برگز بازند بد و هر دو حست پا
میوه را کو نیند عموماً دود حست بیدار کو نیند خصوصاً دضم اول رکوبی باشد سو خش که با جهان آتش ربان زند بسیج بفتح اول
کردنی و سکون سخنای وحیم بیلار را کو نیند و آن حیرت است باز امام بعینه مرغ و اینرا در شیره قند پر در ده لکنند و خورند و در موباید
آنفضلابیلر دو شسته بودند و آن دو ثبت قابض بدلیله بروزن بر پرسی چرم و چوپی باشد مدد که در بخلوی دست
کنند و سخنه میان سوراخ را نیز کو نیند که بر سرچوب بیمه که از دن بسیه بسی ارزد مند می باشد
بیان دیگم در بایی ابجد با اول لفظه وار مستعمل بر دو لغت

بدله بروزن طبله سعن مرغوب دلکش باشد و خاندن شعر را پیر کو نیند با هنگفت بذیون بروزن افون فاش
لیکس را کو نیند بیان یازد دیگم در بایی ابجد پارامی قرشت مشتمل بر دو صد و نو و دو لغت و کنایت

بر بفتح اول دسکون ثانی بمنی الا باشد که در مقابل پایین است و بمعنی بلندی هر چیز و استعلاهم هست و بار دو حست
امثال آن و تن و بدن و سینه و پستان وزن جوان و آخوش و کنار و بغل رانیز کو نیند و پهنا می هر چیز در طرف و جانب و یاد و خاط
و خطا و نخا چاشتن سجا طرد لغع و فایده راهنم کفته اند و بمعنی در سرا و خانه وزین خشکش پی آب و علف و سیا بان بود و مخفف
برگز دو حست باشد و نام درخنی است در هند و پرنده رانیز کو نیند و امر به بروزن هم است بینی پیر برآب آمدن کن
از ظاهرشدن و فاشش کردیدن باشد برا بران بروزن شاگران کیا همیت دوایی که از این بینانی سطاریون شنید
برگزند کی هنر خدا و لکنند ناخ باشد برآب کفتن بمنی فی الحال وزد و لفتن وزد و جانب و اون باشد
براست بر شاخ آهو کنایا زد و لغع کفتن وزد خده و درون کردن باشد برا آن بروزن بنایی جامد کهند و امثال
آن باشد که حد و به براست مواجب بر دم و هند و مردمی رانیز کو نیند که در عوسمی همراه داماد چنان عوشن روند برواد
اندر مخفف بیان در اند است که پسر بزر باشد از زن دیگر پا پیر مادر از شوهر دیگر برآز بروزن ناز بمنی برآزند
و زیبایی و نیکویی و آرائستی کی باشد دامر پا بمنی هم است بمنی از است کن دیگر بجا باید و در چوپی رانیز کو نیند که کفشن کران ماین
کفشن و قالب لکنند وزد و در و دگران میان شکاف چسب هند بوقت شکاف و پیش رانیز کو نیند که به جامد و غیر آن وزد
و در چوپی بمنی بیرون آمدن باشد و خصله و خاله باید رانیز کو نیند و بمنی وصل کردن و چسچایندن هم آمده است براز بان

بکم

پنجه اول بر زدن نکا همان آهن پاره درازی را کویند که بر زنگال شنیده کارد و شمشیر و چهره امثال آن باشد که بدر دل و دسته
و قبضه فروکند برازو بر زدن علاوه یعنی زیده برازش بفتح اول بر زدن فرازش معنی زیده کی باشد
معنی دصل کردن پلینه و هاره هم است بر قبا و خرقه و امثال آن برازو و آن باه او بر زدن و معنی برازو بان است و آن
اهن هاره دجاله کارد و شمشیر و چهره امثال آن باشد که در دسته و قبضه فروکند برازیدن بر زدن تراویدن معنی خوب و زنا
نمودن دوصل کردن باشد چیزی را که باید برازیدن براش بفتح اول بر زدن و معنی خاشش و زخم است و معنی پاشیدن و فرد
نشامدن هم آده است برعاف باشد به ثالی بر زدن و باغ ضاد و خدکشند را کویند برا غالیدن بالام
بر زدن سرپا ویدن معنی برآیندختن و سخنی کردن باشد شخصی را بچیزی و کاری برا خلیدن بر زدن جا کنکن
محتف برا غالیدن است که معنی سخنی کردن و برآیندختن باشد و بعری اغوا کویند براق جرم کنایا زیادی است که
سیلیان علیه السلام را ببرد برآکو بفتح اول و ضم کاف و سکون و او و نام کویی است که بین مشرق و جنوب قبه
او ش واقع است از ولایت فرغانه ترکیت بامدجان برا آمدن بر زدن حد آمدن معنی تنظیم کردن و برآمایی خاستن با
برآمدافت بعزم اول و سکون فون دولتی تقدیف کشیده و بغاذه رو دنای انسان و حیوانات و یکر را کویند
برا نه بفتح اول و نون نام شخصی و مدینه است برا او بفتح اول و سکون آخر که وا باشد طائفه را کویند از جنگل
و سرگین شش برآورده بر زدن سرپرده شخصی را کویند که امراء مسلمین او را آنده مرتبه کرواند و باشند و منته
پنا و ساس و دیوار عمارت هم آده است و معنی ظلم و حصار نیز است در برگرفته و پچیزی خادت فرموده و از هم جدا
را هم میکویند و معنی تعقیب کرده و پر کشته اند چه برآورده نیکی تعلیم کردن هم آده است براهه بر زدن بجا و معنی خوب
خوبی و نیکو و نیکو شی و آر استه دار استیکی باشد و برازش و برازیدن را هم کویند برا هام هایم بر زدن فرامام نام
جودی که جرام مال او باشد سقا و دوا برآ هم هام کویند برا آینه با خای نقطه دار بر زدن مدانستن معنی برآیند
باشد مطلعها برا آینه دن بر زدن نوآینه بمعنی برآینه باشد که برآیند مطلعها برا آینه بر زدن درآینه باشند که برآیند
برآینه باشد که برآشیدن است مطلعها بر بار بابای ایجاد بر زدن سردار معنی بالاخانه و چهره باشد که برآیند
چهره و یکر سازند بر باره بر زدن هست که چهره بالای چهره و یکر باشد و راجی را نیز کویند غیر راه
متقارف خانه که از آنجاییز آده و شد کند بر بالای پاره که زیدن کنایه از لام و کنایه زدن دکاری داشت

پیش کردن باشد که نیزه و برق درست است بروز مردم نام دلایت سیستان است و مختلف باره بهم چشم کشید
 خسرو پروردی بوده بجزیه بروز مردم مخفی اندرونی است و پر زده کوچی و لجاجشت را نیز کویند و بمنزله نام دلایی
 در مغرب که مردم آنها سینه خود را بپوشانند بروشان یا باعی فارسی بروز پوشان مطلق است را کویند
 از پر زیره بیزی که باشد بحسبت باسین لی لقطعه بروز مردم بمعنی طرزه و دش و فاقده و قانون باشد
 بر عکان بروزان سه عکان جمع بحسبت است یعنی قاعده مفعول آن را در و شما بحسبت بروز جزئیه
 تفیض بحسبت است و آن چیزی را کویند که روح نباید در وی اثیکند و مشوه ناتواند کرو وزیاده از آنچه است نتواند نباشد بمعنی
 آنچه داشت که نکت و مکمل و امثال آن باشد بجزیه افق و سکون عالی که عالی حلی باشد نام سازیت مشهور و بعین
 کویند بروط ساخته خود است و آن طبقه را تدبی باشد که نکت بزرگ است و دسته کوتاه بروند بروزان سریند پنهان بخاطر عکان و شما
 بند زمان باشد چه بزمی سیستان هم آمده است و این اعرابی لیبه خواهد بیرون پر پوز یا باعی فارسی بروز نهاده و زیره میو
 و آن چونه کمال و مختار بروز کان باشد بجزیه افق یا باعی فارسی بروز افسوس میخی بروند است که پیامون نه
 و مغار پر عکان باشد بروسوس سین اقل نکسر و ستمانی بروار سید و سین و سین زده طبعت یونانی
 خوی از نکتاب و متفه است و نکته آن ناتدر نکت زعفران باشد و بره خنای پیچه بروخته یا باعی فارسی بروند
 آنچه لیجنی محمد مذاق خورده باشد برتاس یا باعی قرشت بروز کریان نام دلایتی است از ترکستان و دیگر
 آنچه پستین خوب یه باشد و آن از پوست رو باده اینها صفت در نهایت پلکانی دلخواست را آن پوستین را نیز برتاس
 سیکویند نام شهریست در حدود رس و نام کی از مبارزان و ولیران هم است و باعی عالی با عالی حلی هم بجز آمده است
 که برتاس باشد برتاس نکت بشی مجد و کاف بروز فرد اشب کیهی که از ایوبی مادران کویند و بجزیه شو بلا
 خانه برتاس نکت بفتح ف حایی و سین لی لقطعه بروز سرقوشک بمعنی برتاس نکت است برتاس نکت
 بروز تخریج نکت و دیگر باشد از زین اسپ و اوار ماسته براست که از کریان خیزه و وزند و بکهواره اطغیل نصب کنند
 و طفل را بدان کهواره پندند و نوعی از پارچه کم عرض هم است برتاسی بروز کریان عزود و شجر و سنجیر باشد بروز
 بروز نام پر طه نام پر فواز است که مبارزی بوده اندیمه ایانان برتاسیا با فحایی پسته ای رسانیده و باعی ایجاد بالغ کشیده
 بزمیان زند و پازند پرسنگی کویند و آن بزند و بیت معروف برج بفتح اقل و ثما فی و سکون جیم رستنی باشد

آنرا لکر ترکی نهاده برجاس بضم اقل و سکون ثالی و حم بالف کشیده بین پی نقطه زده آماجخا و لشانه تیر را کویند و هوب ای
 که در پوشش شانه تیر کرده باشد برجاس که پند و از اگه دند مین نشانه کند چون خانه برجا پ برجا پ بضم اول بر دل
 هوا سپ نام صهاری است قدرانی که با پیران و پیشه بجهات کوهد آنده بود برجا ف بضم اقل و سکون ثالی و حم
 خارسی بالف کشیده و بخازده نام خلا است که آنرا بحری پ عکس و جبان کویند برجا ن قدم منداون کن
 از ترک چاره و حلچ کردن و بر پلاک راضی شدن باشد برج شنیا کنای ازو پان مسئون و خوبان و ماحب
 حنان باشد و برج شورای ترک کویند برج خ بایم خارسی بر وزن برج بمنی ثوبین است و آن پیزه باشد نه کوتاه و نه دراز
 برج دریدن کنای ازو پی حباب در آمدن باشد برجدن مخف برجیدن باشد برجند بجسر قول بر وزن
 و بعد نام قره است خراسان نزدیکی برشت سیاض برج ہلال کنای از برج سرطان باشد چنان
 اینکه خانه نام است برجس بر وزن ادیس کی از نامهای ستاره مشتری باشد و با اقل و ثالث بر دو
 خارسی بهم آمده است برج پایه ای نقطه دار بر وزن چهارچه بمنی پاره و حمه و بجز و بخت و بعی باشد و ماله
 و سخن را نزدیک کویند و بمنی برق بهم است که برادر حد است و ما بی رانیز کویند و بمنی سر شکست ائم باشد و بمنی ششم بهم آمده
 است و باین معنی افعی اقل تیر که تانه برجان بر وزن تر خان معنی آغاز و صد باشد و نام ولای است از مکات خارس
 برج خ بایم خارسی بر وزن اعج زشت فازی پاوز بدن را کویسته دلچشم اول و ثانی یعنی آنده است بخش بیرون
 بدحش لشت اسپ ناکویند برج خ بفتح اقل و سکون ثالی دنالث مفتح بناه بیم خارسی زده کرانی باشد که در خان
 بر مردم آمده و آنرا بحری پ کا بوس و بعد اکننه خاسته و بمنی از از لشت باطن میدانست و باین معنی بجای حرف اقل بای
 بهم آمده است برج خ بایم خارسی بر وزن سردشی درستی دستیروکاری را کویند برج خلا سرگردان
 کنای از پایداری همشکل و جادوالی پاقن باشد برجوا به با او محمد وله بر وزن سرمه باه تو شکست و همان
 باشد و سخواه را نزدیک کویند برجور با او او محمد وله بر وزن صقدر بمنی بسسهه بر باشد که شرکیت و ایمان است مخف
 بر خود ایم است و بر وزن خنخور بمنی بظراً آمده است برجه بر وزن چهارچه بمنی پاره و حمه و بجز و بخت و بعی وی از کل کا
 برجی بر وزن چهارچه بمنی فراسدن و قربان کردن باشد و اینچه در عرض چیزی بکسی دهند و بمنی حصه و بسسهه و ایم
 از بسیار بهم است برو بفتح اقل بر وزن فرد امر است بر دشیدن از راه بینی از راه دور شو و بمنی سکع بزم

که بعتری چهر کوپنده بضم اول ماضی بردن است و پیشان و لغز را تیرکتة اند و آنرا بعتری اججه خواسته و در عرضی فاشی است سهی
 مین که بر دیگان کوپنده برداشته باشند ایجاد بردن تنها که و معنی تعلیم برداشت نیزی اند و در شو برداشته برداشته
 و معنی سرمهون در راه کردن باشد بر فاخت باعین نقطه وار و حرکت غیر علم اسپرکت را کوپنده و آن کیا هی است
 که چیزهای را بدان نکنند کنند برداشته برداشته و معنی برکال است برداشته برداشته همان شیر و کیا هی است
 نیاییت مدوک شده بر دبار بضم اول و باعی ایجاد بالف کشیده برداشته قریب دار تاب آورند و سخن کنند
 و بار کش دخواشش را کوپنده برداشته بعنی دو باعی ایجاد و سکون دورای قرشت و دلیل پی نقطه معنی برداشته
 که امر بد و رسیدن باشد یعنی دور شو برداشته برداشته زدگر مخفف برداشته است بر دفعه برداشته مجمع شهری است
 آباد کرده نوشایه و نام آن بر دم پوکه بجا می عین سهی باشد و در زمان سکندر بر دفعه و بر دفعه نام نهادند بر دفتر افکنند
 کایه از نوشتن باشد برداشته سکندر افسانه را کوپنده و معنی اخلوطه و لغز و چیستان هم آمده است
 و بعضی بفتح اول معنی افسانه و بضم اول معنی لغز و چیستان کنند اند بر دفعه برداشته مردم نام اول شهر و بوده
 است پیش از زمان سکندر و سکندر آنرا بر دفعه نام نهاده بر دمیده برداشته سرشاریده ماضی بر دمیده است
 که روپیدن و سبزشدن باشد بعضی سبزشده در دیده و بعضی در حضب شده و قهر آنده که روپیده زیرگرد است و ماضی دم زدن و گذن
 کفت و غص رسانیدن و خود را پادگردان هم است و طلوع و ظاهرا شدن صبح را نیز کوپنده دم زدگران را هم کتفه اند
 برداشته سکون ثانی و بفتح ثالث و دوی ساکن بعضی متدی و تیرز قاری باشد و اسپر جلد و تند را نیز کوپنده
 و بضم اول بعضی برداشته و یافتن باشد برداشته برداشته کوکاچک و پشه خروپر را کوپنده که در بیان
 سحر واقع شده باشد برداشته برداشته فرعون اسپر جلد و تند را کوپنده و کوپنده این لعنت عربی است بر دفعه
 ارده بعضی اسپر شده باشد مطلع خواه و خزرو خواه پسر بر دمی برداشته زردی نوعی از خرمای لطیف بوکه از اسنکت
 اسنکت خواشند و ظروفت سکلی را نیز کوپنده و نمک کیا هی هم است و آن عیشش را مضر می سیه باشد و آن کاخ دیسا زند و پیر
 خناه میکوپنده بر دمیدن برداشته کردهون بعضی از راه بطری شدن و دود کردهون از راه باشد بر دیر لو سس
 بفتح اول و سکون ثانی و ثالث پسته ای کشیده و برای قرشت زده ولام پواز رسیده و پسین پی نقطه زده بلعنت پاگه
 مرغیست که آنرا چکاوک خواسته و بعتری ابوالملکه کوپنده بررس بارای قرشت برداشته همان طلس امر بردار سیده و

پرسیدن باشد بیخی دارم و هر سه بزم تالث بروزن سرسره مطلق بنا است و کیا هم پی ساق باشد
 و کنایه از مردم پی ادب بهم است بزم سید بروزن بر دید بخی رسید و آمد باشد که بخی رسیدن و آمدن است
 بخی سوال کرد و پرسید بزم است که ماضی سوال کردن در پرسیدن باشد پرسید و می دویدن کنایه ذکر مخان شدن و
 گفت و کویی باشد بزم بروزن و که از راسته و خوب دارستگی و خوبی را کوچند بزم بفتح اول بروزن طرز
 معنی کشت وزراحت و کشادزی باشد و ماله نایان را تیر کویند که چنان کاپکل و کچ برویوار مالند و معنی زیبایی و شوی
 و بلندی بالای مردم و نه و خست نیز آمده است و مطلق بلندی را بزم لغه آمده و بضم اول معنی نو خاستگی و قد و قاست آدمی و شکوه
 و عظمت باشد و بلندی بالای مردم و چار و از تیر کویند و معنی مطلق بلندی و نه و خست بزم آمده است و ماله نایان را نیز
 گفته آمد بروزن گردن است که دو کس پا به شتر از دو سه طرف اکمستان خود را پیش آورد و حساب
 باختی گند و معنی بزم برآوردن و از بزم جدا کردن بزم است و در پرسیدن کشتی را تیر کویند گهواره را و کنایه از جسمی و برابری کردن
 باشد بزم کار با کاف بروزن قرض دارد بزم یکر و زراحت گند و را کویند بزم کر بفتح کاف فارسی معنی
 بزم کار و بزم یکر باشد که زراحت گند است بزم مردم معنی نازد کر شمره باشد و نام علمه است برگان
 آب آمو بزم بفتح اول بروزن ارزن کوچه و محل را کویند و معنی صحرای تیر سپاه آمده است و امر بزم بزم است بینی بزم و
 بکسر اول نایه باشد که از محل سازند و ناین بر بالای آن بزم بزم و میلا بضم اول و سکون نایی و زایی نقطه دار بزم و سیده
 بفتح تھائی ولازم بالف کشیده نام مپارزی بوده توانی در لشکر افزایی بزم بزم کر بزم که شاخ و حست را کویند
 و معنی کشت وزراحت بزم است بزم کار بروزن بزم کار بزم یکر و زراحت گند باشد بزم کار و
 که وزراحت را کویند و آن چنان دلیل است که زمین را بدان شیار گند بزم کر بفتح کاف فارسی بروزن پرده در بزم
 وزراحت گند را کویند بزم پیدان برقان لرزیدن معنی قد زیدن است که مخاطبت و مادمت کردن باشد
 مرکاری بزم یکر بروزن بکسر یکر زارع وزراحت گند را کویند بزم زین بروزن پر دین معنی آش است
 که عرب نارخانند و نام کی ازایده دین ابراهیم سیم زدشت بزم است که آشکده ساخت و از آن بزم زین نام کرده اند
 آشکده سشم است و معنی بزم هم آمده است که صحراء کوی و محله باشد و نام مپارزی بوده ایزی بزم
 بضم کاف درای فرشت و سکون و او دین سعنه نام کی از مودان است دمود جسکیرم داشته و داعم و بزم

آن پرستان باشد برس بفتح اول و سکون ثانی و سین پی لقطعه حرفی باشد که بر معنی شترک نماید در پیان مبارزه ای
بندند و معنی هملا تیرآمد است و آن رسیده باشد که بر معنی کارگذارانه و معنی صمیر یا همچنین همیش است
قطن خواسته و شخص الارض نیز کویند و لضم اول بیوه و پارسرو کویی باشد برسام بر وزن سه سام نام علمی است
و آن در معنی باشد حار که در سینه مردم چشم بر سده به بر معنی سینه و سام معنی درم بود برسان بفتح اول بر وزن تر سان
دو شاب سیاه رنگ خوشبوی را کویند و مطلق است رانیز کفته اند از پر غیره که باشد و کروه آدمیان را هم دیگر اول پر
آمد است و لضم اول اڑو فاراد کویند برس مرآدن کن پا از علب و افرادی وزن اولی کردان باشد برس غنچه
لضم اول و غنچه لقطعه دار سختم سرد کویی باشد و آن سیاه رنگ است و فربه میثود سقوف آن کرم شکم را میکشد و آنرا بحرپی جوز اول
و غرمه العرع خواسته برسم بر وزن سه سام شاخه ای باریک است پا کره باشد مقدار بکیت و حسب که آنرا از درخت بدم
پیر غز و آن درختی است بیشتر بدرخت کرده اکر ہو هم باشد درخت کر و آن درخت انار و رسی بریدن آن چنان است که اول
کارهی که در آن پریم ہن باشد و از این برسم صحن خواسته پا دیواری که نمایی پاکیزه بتویند و آب کشند پس زغم نمایند
یعنی وعاییک در وقت حبادت آتش و بدین شیوه و چیزی غاز دان می خواسته بخواسته و برسم را با برسیم پس زغم
و از این تیرآب کشند و آن طرفی باشد ناسد قلمدان و آنرا از طلاق و فسر و امثال آن سازند و برسیم را اندرون آن کلند
و پر کاه خواهند چون بتویند با چیزی بخوبی باعجادی کشند یا ناشی از نسلکهای زند یعنی قسمی از اقسام کنایهای نند بخواسته چند
از آن برسم که بجهت آن کار و آن فعل ممیز است بدست کیمی چنانچه بجهت خود نشست و نمیداد که چنی از نسلکهای مشهور
زند است سی فتح برسم بدست کیمی و بجهت نشست بیست و چهار برسم و بیکارهای بدین شیوه و چیزی خود
و عبادت کردن پنج برسم و چون بکار رنگ است و نمیداد خوانده شود آن برسیم را باطل کرده و این بجهت انسکهایی و چیزی داعی
که نمکور شده باشد خواهد باندازی برسیم عمل کنند و خواهند برسم تازه بدست کیمی و از شر و طار برسم بدست کردن بن
شنست و جامه پاک پوشیدن است و صاحب فریمکت جهانگیری کوید این لغت را از مجوسی که در دین خود بعایت داشت
بود و آرد و شیر نام داشت و اورا یوسان موبد میدانسته و در عهد اکبر پادشاه از کرمان بینند و سستان آمده بود تحقیق
نمود اما در چند شیوه از فریمکت سروری نوشته اند که برسم کنایی است که آتش پرستان در حین پرستش بر دست کیمی
که در کیت نخواهد که کجا هی نوشته شده بود و این را با اینکه در فریمکت جهانگیری نوشته اند فی الحمد لله عالم

بِرْسَمْ چین با یحیم فارسی پروردگاری بود که دست آن سُم از دست یزد
 بِرسُوله بروز مرغوله فرمی باشد که در آن جوز و برباز و نیک و دیگر ادویه کرم کشید و خود را بِرسَیان
 بفتح اول و سکون ثالث و کسر ثالث و باعی حعلی و نون پرداز بالف کشیده رستی باشد که تخم آن ماست و تخم کرش می‌باشد
 بِرسِب راتافع باشد بِرسَیان با شیخ لفظه دار بروز افشار معنی است باشد مطلع از پیر پیغمبر که باشد
 بِرسَخا باعای لفظه دار بروزگر بلاد نام موضعی است میان ایران و قوران و باعی معنی سجای خای لفظه دار یحیم هم آمده است
 بِرسَخان بروزگشان معنی بِرسَخا است که مام موضعی باشد میان ایران و قوران و باعی معنی سجای خای یحیم هم باظطرد است
 بِرسَشَد معنی بالارفه و بلند شده باشد بِرسَشَد کنایه از اعماض نوون و نیکت دادن روای لذا شدن
 و بِرسَشَن باشد بِرسَوم بروز موسوم بجهت این سخن نوعی از خرمایی خشک است باشد بِرسَیان دار و
 بِرسَخَالَث و سخانی بالف کشیده و بیون زوه دار و بی است که از اسخ مرد کویند و بحری صحا الرائی خواهد بِرسَیان
 زین همادن کنایه از نهایت خالب شدن واقعه ای و زیادی کرون باشد بِرسَخَانهادن کنایه از اشکا
 و ظاهرا ساختن باشد بِرسَصَا مشهور است و او عابدی بوده در هنرهاست خدا برستی غافت از شیطان فرنجی به
 کراه شد بِرسَاس با طایی حعلی بروزگر پاس نام شهری است از ولایت ترکستان کوپندر و باه انجا پوسته
 سیدار و دلوست آن روزهای رایز بِرسَاس بگویند و باعی فارسی بسم آمده است بِرسَق همادن یعنی هفت
 اعلی رسایل دکنای از ترک دادن و خراموش کردن هم است بِرسَقی بکسر نون و سکون باعی حعلی و نون
 و سخانی رسیده بجهت یونای که است که از اسپسان افزوده خاسته و بعضی کویند تخم بستان افزود است بِرسَق
 بکسر سخانی و سکون نام هجریه است در هندوستان که از کمی از درختان آن هجریه باعی علیهم و صدایی صیب قدر
 بعضی کویند کوچی است در آن هجریه که شبها از آن کو و صدایی طبل و دهل و سخن می‌آید بِرسَقون بفتح اول و سکون
 نانی و ثالث سخانی رسیده و بیشتر بفتحه زده و ضم قاف و دا و دلوان ساکن بجهت یونای کل سخن را کویند و بکسر
 طبع الاحمر خواسته و هست وی آن پوکه از صفر و دادن فایم مقام کمل خوش است بِرسَق اول و سکون نانی
 و خین لفظه دار بندی باشد که از چوب و خاشاک و خاک و کل هر پیش آب بندند و عرضی اول و کسر ثالث هم کشیده
 و بفتح اول و نانی هم بظیر آمده است و باعی معنی بارای لفظه دار نیز درست است بِرسَق غائب بروزگران

بند آب است یعنی جا شنیده بیش از باز این بند نمایم آب در آن جمع شود بر غصت بروز مرست کیا هی باشد خود را که
 شبیه با سفلج که در آشنا داخل گشته و آن میثیر در میان رفاقت و گذاره ای جوی آب روید و از اینچه کویند و عبری قابوی
 و غلول و تملول و شجره ای بین خانند و بعضی کویند کیا هی است که کل زردی وارد و از این میثیر اوقات بجز و کاد و بند و بعضی که
 لفته اند زده است بهمازی و طعم پیری وار و نازه آزاد پزند و بخورد و چون خشک شود بجز و کاد و بند و جل وزغ رانیز کوئید
 و آن چیزی باشد سبز که بروزی آهای ایستاده می استد و جوی ابیز پیر کفته اند که بزرگیان از شیع بجانب رفاقت بند
 بر غستوا با او بالعکشیده طعامی و آشی باشد که از بر غست پزند بر خلاسیدن بالاص بروز خرچانیدن بمحی
 بر انگلخان و سخن پیش نمودن شخصی باشد بکاری و فسلی و از این عبری اغرا کوئید بر غمان با هم بروز بزمیان مارزک
 و از دنارا کوئید بروزدان بجهش و نشاطی را کوئید که سبب نزدیکی شدن ماه رمضان در آخر
 شعبان گشته و بعضی کوئید نام روز خسر ماه شعبان است و باین معنی سجای حرف ثالث حاف هم آمده است بر غص
 پشم اول بروز پر کوشانی باشد میان هی که آنرا مانند تغیر ندارند بر غوش همایی مثلثه بروز نسکو شیخی است که اند
 بخار سی اسپوش و عبری بزر قطبون و پیش از میان سکو و بیوانی فسلیون خواهد شد بر غول با او محول بروز مرغول حلاسی را کوئید
 که از آر و پزند و از افروشہ پیر خانند و گشته می را کوئید که در هم شکسته باشد و هر چیزی که آنرا در هم کوچه باشد و اشیکه
 گندم دلیده کرده پزند و بد و معنی خسر پشم اول هم آمده است بر فاب با غای بروز محتاب معروف است که
 آب بر فاب و آب سرو باشد و کنایه از آب و مان است که در وقت خودن شخصی هر چیز را سبب میل و خواهش طبیعت
 در هم دیگری منسیکرده و کاه باشد که از و هم بروز آبد و پی خسیار پزند بر فاب داون کنایه از دل سرو
 کردن و ناامید ساختن باشد بر فر بر روز صحر بمنی شان و شوکت و طوق در و میلت باشد بر فروشان
 بروز پر دوپوشان بمنی بر پوشان است که امت پیغمبر باشد بر فره بروز شتره بمنی بر هر باشد که شان
 شوکت و حکمت است بر فشاندن دست کنایه از تصدیک باشد بر فنجکت بفتح اول کل
 نای و فتح ثالث و سکون لون و فتح حیم و سکون کاف سیاهی و کلای را کوئید که در خواب بر مردم افتاد و عبری کاوس
 خانند بروز بر روز سرمه و ز اطرافت و پیرامون و مان را کوئید بر فوش بر روز افسوس بمنی بر عدا
 که امداد و پیرامون دان باشد بر قافت با تھافت بروز نزدک علی و زرده را کوئید بر قندان

بروزن و مسی بروزدان است که روز آخر ماه شعبان باشد و آنرا گلخانه اندیزان هم کویند برکت بفتح اول و ثانی بروزن فلات ساره سهیل را کویند و نام روغن آش هم است و نام دلاستی است که قطب جزوی انجان نوده میشود و مسی از گلخانه پود و باقیه باشد از پیش شتر که میشتر در ویشان از آن قبا و گله سازند و جامد کوئا هی باشد تا کرکاه که میشتر مردم و از پوششند و نام مکانیست خوقاک در راه فارس که احوال با من آباد استهار وارد و بفتح اول و سکون ثانی و کاف دارد برکت و حنف باشد که بحرپی درق کویند و میعنی ساز و لوا و اسباب و جمیعت و مستکاه و سامان و سر انجام شده عموماً و سامان و سر انجام مهانی را کویند خصوصاً و میعنی تصد و غرم و اتفاقات پرداز هم است و کوت خلندزان را نیز تو برقا کاپوز با بازی فارسی بروزن وست آمد مسی بیرامون و ظان باشد برکاپوس بروزن و قیانوس مسی برقا کاپوز است که اطاعت پریامون و ظان باشد برکاپشت باهافت فارسی بروزن بروزت بشی برکرد و بسید باشد که مسی برقرا دیند است عموماً و مسی روی برقرا دیند باشد خصوصاً برکاپوز باهافت بروزن و مسی برقا کاپوز است که پریامون و ظان باشد

برکاپوس بروزن و مسی برکاپوس باشد که اطاعت و ظان است برکان باهافت فارسی بروزن مرجان نام دیگی است و دیگر از که مهدن ننگ است مسی در اینجا است برکت پید معرفت و آنچه از پیکان تیر هم است که آنرا بهیاست برکت پید مسازند برکردن بروزن پروردان میعنی حظکردن و نجاح طریکاً همان پاشد و کنایا از برآوردن و ختن استش هم است برکرسی لشاذن کنایه از خوب و نیک سامان خاون و بفعل آوردن کاری باشید برکت بریان بودن آنکه ب است دریچه میزان که ضلعاً میزد و خزان باشد و کنایه از آنیا میزد و آنچه داشت برکس باهافت فارسی بروزن هلس ترجمه معاذ اللہ و نسود بالله باشد برکست باهافت فارسی بروزن بدست مسی برکس است که معاذ اللہ و خداوند باشد و بهین مسی با بازی فارسی هم آمد است برکستان باسین پی نقطه بروزن نکستان مختلف برکتوان باشد و آن پوششی است که در روز جنگ اپوشند و برآسپ هم پوشانند برکتوان بعزم کاف فارسی و همی قرشت پوششی باشد که در روز جنگ اپوشند و برآسپ را پوشانند برکسه بروزن حد رسه مسی پوششیده و پنهان باشد برکت کا ز رویی دو اثیست که آنرا بشیرازی آیود و مستک و بصرپی خزا کویند بحیرهای پی نقطه وزی نقطه دارد با

کشیده برمکم باکاف بروزن مردم باز داشتند و من را کوچیم و باز و دیدم و من گشته را تیغه خود را در مردم چشمی چشم داشت بخواست
 من کن و هاز و لزوای چشمی بچایی حرف ثانی زای فارسی یعنی جمله آمده است برکند بروزن فرزند ام و خیم تو من در کویند
 و بینی رثوبت پنجه بیم آمده است برکنه بفتح اول و مالک دون و سکون ثانی در بهم کوفته شده هر چیز را کویند بهم
 حطرات و بحسر اقل هم آمده است برکت نیل باز بروزن مرک فیل کیا یعنی داشت که زنان امرا جوشانند و برا بردا
 نند و ببری و سمه کویند برکوه بروزن این بوده نام شهری است از وان که آنرا بر قوه کویند برکه از دشیر نام بخت
 ازول است فارس برکه لا جوده کنایه از آسمان است برکی بفتح اقل و نانی و کاف ناری بفتحی رسمیه
 کلاه درازی باشد که زا پدان بر سر کرد از دید و ببری برنس خاسته و با چشمی باکاف فارسی هم آمده است و بحسر ثانی علی چشم
 باشد بر لذات زدن کنایه از کریختن باشد برص بفتح اقل و مالی بروزن همچوب بذری کویند که تا کن چند
 و بیاره کدو و خیار و امثال آن بر با لایش امداده و ببری معنی ملک شدن و ستوانه داشتند و لیکن در مجلس قمار شنیدند و بازی
 و میوه درخت فارس دار کویند حموه ای بعضی کویند شکر و دنیار و حوت میلان است و آن در وقت و منفعت مانند جبد
 شک است ولبکون ثانی بستی حظ و از برگردان و بیاد نکاهه داشتن باشد و مالاب و مختر و چشم ای اب رایر کویند و بینی
 است غبار هم آمده است و صرع رایر کویند که سبزه نکار چوی باشد بر ماس بروزن الماس معنی لمس و لاصه و دست
 باشد بر ماسیدن معنی لامسه کردن دست مالیدن و سودن عضوی باشد بر عضوی کیر بر مال بروزن
 ابدل سیقه و سر الامی کو و پشت باشد و کریز بر کویند که از کریختن است دامر بر کریختن هم است بینی بکریز بر مال زدن
 کنایه از کریختن باشد بر مال کردن معنی بر مال بذون است که کنایه از کریختن باشد بر مالیدن بروزن
 سر خاریدن معنی فردیدن و بالا کردن آستین و پاچه نیان باشد و نکایه از کریختن هم است بر ماه بروزن و کار
 افزار است دو و کار از که بدان چوب و تخته را سوراخ کنند و ببری مشق خاسته بر ماشه بفتح ما معنی بر ماه است که
 مشق باشد بر مايون بحسر اقل بایمی حلی بروزن میباشند و نکایه از کریختن هم است بر ما یه
 بحسر اقل و فتح بایی حلی معنی بر مايون است و آن کاری بود که فرید و مژا شیر میداد و باین معنی بفتح اقل و بچایی حرف
 ثانی زای لعطف و از هم آمده است بر صح بفتح اقل و مالک و سکون ثانی و چیم فارسی معنی لمس و لاصه و دست کنی
 باشد بر صحیدن با چیم فارسی بروزن برگشیدن لاصه کردن دست مالیدن و سودن عضوی باشد بر عضو

دیگر برعه بروزن سر شنخ مخالفت و خود را بیش و عاق و عاصی شدن باشد بر صحیدن بروزن
 سر شنیدن مخالفت و نافرمانی پدرو مادر کرون و عاق و عاصی شدن باشد بر صحیده بروزن سر ضمیده
 و خود رای و عاق و عاصی شده باشد بر صر بروزن نزد کسر بینی استظار باشد و امید و اراده نزد کسر بینی زیبعل
 به آمده است بر مغازه با خیان لفظه و ادب زیکن چچه باز شاکر دانه را کوئیند و آن نزدی است اذک که بعد از
 اجرت استاد برسی اغام بشکرده و بد بر مغازه بصحیح رای بروز بینی بر مغازه است که شاکر دانه باشد بر مکت
 بروزن تحریر نام جایی و مناجی و ولایتی است دلتبه جعفر پدر خالد پیر است کوئید او مردی بوده در نهایت فضل
 و کرم و نیش ملکت فرس پیرسده و در اوائل حال مجوس بود و متولی سدانیه که از موقوفات نوبهار که آن تختهان و تشكه
 بیخ است شد و بعیاد است این مشغول بود و کوئید پرس مترول انجام پیشده اور بر مکت میکافته اند و بعضی دیگر قصه اند
 چون حمال حاشیه بزبور اسلام آرسته کرد بدیه باعیان و اطفال بجانب و شق که دارالملک حکام زمی امید بود تو جه نمود بد
 از چند روز ببارکه سلیمان بن محمد الملک است آمده چون چشم سلیمان بر جعفر افتاد رنگش متغیر شد اشاره فرسوده تا اورالز مجلس
 پیروزی بودند خواص و خدماتی مجلس از صدور این حکم نجات نموده از سبب آن پرسیدند سلیمان گفت این شخص نیز سرمه ای داشته
 که قصد چون مسلمون خداوند شد کفت دو محده بربادوی هن بسته است که بیرکاه زیبرا طعام و شراب زیب و این مجلس داده داشت
 آنها بحسب غایبیت حرکت غیف میکند خدار بیضیت حال از جعفر پیرند جواب داده قدری نزیر دزیر نکنند نکنند
 دارم بجهت انکه در هنگام شدت الم بحکم این او ببر مکت داده اند و ببر مکتی ملقب و مشهور شدند بر مکان
 باکاف فارسی بروزن قلدانی سوی زنگار باشد و آن بالای موضع آلت مردی دزی است و آنرا بپری خانه میکنند
 بر صو بروزن بد خوبی استظار باشد و بجای رای فرشت دال ابجد بزم بظر امده است بر صو بروزن فرموده
 بینی چیز باشد و چیز را بپری سیمی نمیکوئید بر صو بروزن پر روز بینی علف تدواب باشد و زیب عسل رانز
 کوئید و بینی استظار و امید و ارادی بزم آمده است بر صو بروزن چلغوزه نام پرساده شاهد است که خوش کامک
 کشانی باشد بر صه بروزن کمره مشق درود کری باشد که جان چوب و تکه سوانح کنند پرن بروزن چون
 نام خوبی است در میانه میان بر نما بفتح اقل و سکون ثانی و نون بالعطف کشیده جوان و نوچه اول عمر و ظرف را
 کوئید و بینی خوب و نیک است و حثار اینز کوئید که بروز است و پاپندند و بضم اقل بزم آمده است بر ناخن است

کنایه از اطاعت کرون و بادب ایجادن باشد بر نامه بروزن کریاس مهندی خانی دنادان و خانی دنادان باشد
بر ناک بفتح اول بروزن غذاست مهندی برنا است که جان و نوچه اول عمر باشد و حای دست و پارا تیرکه اند و بضم
اول هم آمده است بر نامه بروزن و معنی سخن نامه باشد مهندی اینه بر سر کنایه دنادان باشند و بعربي العاده
و عنوان کویند برنامه بروزن چهار جوان و نوچه اول عمر را کویند و حای دست و پارا تیرکه اند و بضم اول هم آمده است
بر ناشیتی بگرسای خلی و سکون شین قرشت و فو قافی به سخنی رسیده مهندی پشتی و لحصب باشد چه بر ناشیتی
کرون مهندی پشتی کردن و لحصب نهود است بفتح بفتح اول و نهان و سکون نون و حیم آن باشد که بدب کوری
پا سجت تاریکی دست خود را بر روی ارایا جایی بالند تاریکیز پیدا کنند بر سخار بکسر اول بروزن کرفتار مخفف بفتح نار است
که شالی نار باشد بر سخا سپ بکسر اقل و نهان و سکون ثالث و حیم بالف کشیده و بین لی تقطه و باعی خاری
زده کیا هی باشد که آزادی ما در آن کویند و بعربي جن الراعی خوانند و چون در خانه بکسر زند جمیع کرند کان بکسر زند و باین منته
سچانی صرف آخر مای قرشت هم آمده است بر سخا سف باها بروزن و مهندی بر سخا سپ است که کیا هی
ما در آن باشد بفتح شماله بفتح شین تقطه دار و حیم بالف کشیده و لام مفتح مهندی مزاعف است و آن طعامی باشد هر دو
کویند و در شیراز طباخی بود که پوسه شبهه بر سر راهی لشنه و زرد و پلاوی با بفتح درستی کچی و در پیش خود فک ازویی داشتی و که هی
دوسته مشعل افروختی و فریاد کردی که بایا چه بفتح شماله و این بیت را تیرخاندی بیت این شمعه که در علی بحق قرود
از ریگلزار نزد بفتح شماله بود بفتح کابی سجتی است دهایی و آن کوچکت و بزرگت میباشد و بجهت آن همراه است
در نکت آن مایل ببرخی است و طبیعت آن کرم و خشک است مفاصل راناخ است بفتح مشکت بروزن
و معنی فتح مشکت است که بالملکوی خود روی باشد لایه بر راناخ است بر سخن بروزن خلقه باشد از طلاقه
و امثال آن که زمان در دست و پایی کند اینه در دست کند است کند پایی کند پایی بر سخن خوانند بر سخن
فتح اقل بروزن شیرین مهندی بر سخن است که حلو طلا و لقره باشد که زنان در دست و پاکند بروند بضم اول بروزن خند
و بفتح اقل بروزن سخنده هر دو آمده است مهندی تنه و شیشیر تیر و آبدار و جو بردار و باین معنی های ای فارسی هم که قه اند و
فتح اول مهندی پند هم آمده است که هم بر ساده باشد بر زرافت بفتح اقل و نهان و سکون ثالث و بین بالف کشیده و
بهاره دو مهندی سمه و دوال باشد و رو و را تیرکویند اعم از نکره رو و ده انسان با حیوان دیگر باشد بر زدگت بفتح اقل و نهان

در این دسکون ثالث و کامن که کوچکت و پشته خود را کویند و بعضی که نید بزندگت پنجم است که چکت که در میان دشت و
 صحرا واقع باشد برند کامن بکسر قول و حركت ثالث مانی و ثالث و دارای غیر حلوم و کامن بالف کشیده و میم زده کیا هی باشد
 که آنرا با چند کا و کویند برند بر زدن روی خود معلوم است پردازه رایتر کویند و آن جانوری باشد که شبها خود را غله
 شمع و چیزی را زند بر نسیں بضم قول و ثالث بر زدن سخنده جامد و کلاه پشمین کند و باشد که بیشتر افسانا و مرسایان پوچند
 و بر سر زند و بعضی کویند نام کلاه لضرایان است که فرنگیان باشد و بکسر ثالث بر زدن مغلس یعنی بظر آمده است و همچنان
 که کویند بعضی کلاه عربی است بر نشستن کنایه از سوار شدن باشد بر نکت بفتح قول و مانی بر زدن نکت
 بعضی جرس و درایی و خلق در خانه باشد و کلید رایتر کویند که عربان مفتکح خوانند و با همین تعبیر پادشاهی
 اول و مانی معنی اندخته و خیره و پس انداد باشد و نام دلایی است که قطب جزوی انجادیده عیشود و بکسر قول و همچنان
 برخی کابلی را کویند و آن سخنی است دوایی که بیشتر از کابل آورد بر زدن بد خود یا می تکت و حیر نازک را
 کویند بر نسیں بفتح قول بر زدن افسوس نام کی از سپه داران است و لشکر و شکری رایتر کویند و با همین
 باشین نقطه دار بر زدن خر کوشش بهم آمده است و بضم اول تیرکتفه اند بر زدن بر زدن ایوان بمنی بر زن باشد
 که دیباگی تکت و حیر نازک است و با همین صمود الفضل اسجای نون اقل بایی ابجد و بایی حلقی پردازده است
 بری بفتح اول و سکون مانی و ثالث به تحریک رسیده مرطیان کوچکت را کویند بر نسیں بکسر قول بر زدن
 اول میس نوعی از بلوط باشد بر نشیش بضم اول و سکون مانی و کسر ثالث به تحریک بجهول و شیش نقطه دارد و همچنان
 با شکم رو را کویند و آنرا بمنی زیر خوانند بر و بضم اول و مانی و سکون و اححفت بر دست است که بمنی شارب
 کویند و بفتح اول و سکون مانی نام ماه و ستاره مشتری باشد و بفتح اول و ضم مانی ابر و را کویند و بمنی حاجب خوانند
 بر وار بر زدن همسوار خانه نا میباشی باشد بر واره بر زدن همسواره بالاخانه و بجهود بالای بجهوده باشد و را
 رایتر کویند غیر راه متعارف خانه که از اسچا پیرآمد و شد تو ان نمود بر واژه بر زدن و مساز جای قرار و آرام باشد و با
 بازو شما پین و امثال آنرا کویند بر واژه بر زدن در واژه آتشی را کویند که پیش پیش عروس افرند و خود را
 و طعامی که از عصب سر جمعی که بسیر رفته باشد برند بر واژه ها نون مکور و تحریک بالف کشیده و بجهت یونانی رئی
 باشد که مانند عشقه بر در ختمها پیچید و میوه آن شیشه باگور است بجهت ریاست کردن چرم بکار آید و آنرا بمنی حلق

آن‌چه از آن ریشها آور زان نیباشد و بین سبب بزرگشان کویندش بروز بروز صفره فرازی و سخا
 جاصه دوامن و سرماهی استین پوستین را کویند و مخفف پاروز بهم است که باردار و میوه دار باشد و بلطفت زند و پارتند بمنی
 براحت باشد و بمنی اول بازای لقطه دار بروز مرکز بروز مرکز پردازده است و جمله رانیز کویند بروسان
 باسین پی نقطه بروز عزو سان مطلق است را کویند از هر سینه‌ی که باشد و کرد همای مردمان از هر جنس که باشد بروسان
 باسین پی نقطه دار بروز خودشان بمنی بروسان است که است پیغمبر باشد بروشکت بعضی اول و ثانی و
 سکون ثالث و فتح شیخ نقطه دار دکاف ساکن بمنی غاک است که بحرپی تراب کویند برو فرد بفتح اول و کفر
 بمنی فراز و نیش است که بلند و پست و بلندی و پستی باشد برو فده بعضی اول و ثانی و سکون داد و فتح فا بمنی د
 دفعه باشد که مندیل و کریبد است برو مند بروز تمند باردار و بارود و صاحب نفع باشد و بمنی برو خود را
 و کامیاب بمنی خلک آنده است بروں بکسر اول بروز فسون مخفف بیرون است و بمنی برا بی و بحث است
 چنانکه کویند بروں تو بیخی برا بی تو و بحث تو و بعضی اول مطلق حلقه را کویند حومه دار حلقه بمنی شتر را حصوصاً و فتح اول و قیمه
 ثانی بحث زند و پازند کو سخنی و بزیر را کویند که پیش ایش کل براه رو د و بزکوبی رانیز کفته اند برو آمدن کنیا زار
 حرکت اطاعت دانیاد باشد بروزده بروز شرمنده بمنی سل و سبد و لبته قماش باشد و آن‌زابرپی رزمه خواهد
 برو سرا زری را کویند که در غیره دار اضراب و ضرایجناه سکله کرده باشد برو نوس باسین پی نقطه و نقطه د
 بروز کلکووز لشکر و شکر را کویند و نام سر شکری و سپه بدی بهم بوده است بره بفتح اول و ثانی و ظهوره
 خوب و نیکت و آرسنه را کویند و باخایی ما پچه کو سخن باشد و آن‌زابرپی محل خاسته و کنایا زابر و زبون باشد و ابره و رو
 قیا و کلاهه و امثال آن‌زیر را کویند برهان سبح کنایا زمرده بنده کردن و شفاداون بیمار و اجابت و حواته باشد
 بره بحث بروز سر سخته بمنی ادب کرده باشند که ماضی ادب کردن است بره بختن بروز بمنی
 بمنی ادب کردن و بکشیدن دبرا و دلن باشد و بد و معنی احسن بکسر ثالث هم درست است بره بحثه بروز بمنی
 ادب کرده را کویند برهه دو مادری کنایا از کسی یا هیزی باشد که از حواته روزگار لقصان و کاهشی و ازاری
 بدو راه نیا بد و لغصیل این اجمال است که برش دارکه خواهند چوب و زود فریه شود از دو میش شیر دار باشند سیده
 بره فکت کنایا از برج محل باشد بره بکسر قاف باخایی ما کنایا از عاجز و زبون کر ختن باشد چه بمنی غا

و زیون که قفقن باشد چه بوده بمنی عاجز و زیون هم است بر طایا بفتح اول و سکون ثانی و کسر ثالث و لام ساکن دو تا
 بالف کشیده بیونانی رستی باشد که از راز باز کویند و صرب آن راز یاد نخواست کویند از روز یکه آن قاب بر جمله برود
 بر که پر روز بکت در هم تخت راز یانه با یکدز هم قند سفید سفوت کند و ناسه ماه در خود ران آن حد است ناید در تمام سال هفت
 نشود و بسیع کشیده کان تخت راز یانه خود را بجهت روشنایی هشتم دافعی هشتم خود را بجهت روشنایی و تقویت بر آن ناید
 بیهیں بفتح اول و ثانی و میم بر دن متزلن بمنی بست پرست وزن نار بند باشد و حکما و داشمندان پر پر و پر شد
 پرستان و هندوان و اشیش پرستان از اینم کویند و اصل و بحیب هنود را پیر بر همین کویند و بفتح اول و سکون
 ثانی بوزن گردان هم آمده است بر چند و داشمند و اصل
 و بحیب هنود باشد بر همه بر دن طبقه مخفف بر همین است که اصل و بحیب و حکم و پیر و مرشد هنود باشد بر تو
 بر دن میهوست نام و آدی است و هضروت کویند را بجا چاہی است که ارواح لغار و مناخین انجا جمع شوند
 بر جود پاد محول بر دن محمود چیزی را کویند که نزد بکت بفتح رسیده و حرارت آتش را کشاند از اگر خاند و فرد
 کرد باشد بر جون بفتح اول بر دن مجذون چیزی میان خالی را کویند مانند ماله ماه و طویل بر کردن کشید و کمر که بر ریا
 سبند و دایره که از پر کار شند و چوب بندی و خارج است و حصار و در خانه و محظوظ خانه کوچک نایر کشیده اند و ایش
 وزیرت را پیر کویند و بمنی کمر کاره و کمر کوه یعنی آمده است و چشم اول نیز درست بر چوہ بر دن اینه و مهنا
 کویند و آن چیزی است که بدان رخت شویند بر مخفف بر مخفف ماضی بر تحقیق است بمنی پر کشیده و بچو
 بر مخفف بر دن انگیختن مطلق پر کشیدن لا کویند و بمنی برآوردن هم است بر یان محله با حامی پی
 نقطه و لام مشد و بالف کشیده بر یان با تره و پوده و تر خان و نان و پیاز را کویند بر بیکن با چشم بر دن رسیدن که
 باشد که در آن بچو و نان سناگت پزند و بجزی فرن کویند چشم فا بر بفتح زدن بفتح بای حلی کنایه از خاطر محظوظ
 و نام ببردن و فراموش کردن و ناپدید ساختن و محدود کردن ایند و بفتح الکاشتن باشد بر بفتح نوشتن
 کن به از بفتح الکاشتن و کار بحمد ازوی اثر کردن و ضایع ساختن کاری و کار بسیوده و پیچایده کردن باشد بخلیقت
 کنایه از ماه است که فرمایند و زحل را نیز کشیده اند بر میزان بکسر اول و سکونی محول بر دن نشیم پر دیز نشسته
 که بعمری غزال و همایل کویند و بمنی نرش پالا هم آمده است و تا به را پیر کویند که از محل ساخته باشد و بر بالای آن ناشسته

پرورد و بفتح آن بعنی هر چن است که توز بحاج آن باشد بر پرده بکسر اول و ماله بجهول بروز نمایند و صفتی است که
شیوه بسطگلی و آن سبک و شکست و بدبوی میباشد و معرب آن هارز و ببرز و بود و چیزی که روکران بجهت لمح کردن و دهل
نمودن بینج و مس و امثال آن بکام برد و برد میدکه بازی ماله بر پیش بکسر اول و ماله و سکون شالک و شیخ و قشت
- بعنی آخر برآش است که پاشیدن فرو اشاعان باشد همچنان بکسر اول بروز نمایند و نکور باشد برسی
بنفع اول بروز قرین مبنی با این باشد بعنی بلطفه میتوان و بالاترین چهار فلات الا خاک را باین محاسبه سه هزار و
تیز کویند چه باد بین با دصبه است و بعنی رنخه و سکاف بزم آمده است و نام آنگاهه تیز است و بعزم اول هارچه کوچک است بل و
واری باشد که از خبرزه و بیند و آن برد و باز شنیده و بکسر اول هر سوی را کویند عموماً و سویاخ توز را خصوصاً بر پیش
بعزم اول و کسر ثانی جهانی رسیده و نون مکور بیشین لفظه دارد و بعنی هر یکی در پیش باشد و بعنی را مدن شکم و بردان لک
بزم است بعنی اینکه کویا شکم اور از غایت درد می بردند بر پیش بکسر اول بروز نجیسه بعنی برسی است که هر سوی ایضاً
عموماً و سویاخ توز باشد خصوصاً بریون بماله بجهول و بفتح و او بروز دویدن علی است که درین ادمی پیدا
میشود و ببر خنده برمی آید پهن مسیکر و دو خارش میکند و آنرا در بند و ستان داد میکویند و بهر لپ قوای خواسته و با یعنی بروز
فرعون دو لخون بزم آمده است و بروز ایرون کرد اگر بروز ایرون کوئیست

بيان و واژه های در بابی ایجاد بارزی چوز مشتمل بر چهل و چهار لغت و کنایت

بر لقمه اول و سکون ثانی رسم مایین و قاعد و قانون و ظرفه در پیش را کویند و امر بر زیدان بمعنی وزیدان بزم است و
بر حم با خذ که مهیس عیش و معانی است و زین و پیش بلطفه و بفتح کوهد ایز کفته آمد و باشند و ثانی در عوپی جامه و رسیانی و آنها
خانه را کویند و بعزم اول صدر دفت است و آنرا برمی پرس خواسته بایی و قشت بروز نشیش و بکسر اول بعنی زنور باشد
بنداد بزم آمده زنی را کویند که بسیار پیر شده باشد و سال بسیاری بر کند شده باشد بریان بروز خزان بعنی جهند
باشد که از جهیز است و بعنی وزنه بزم است که از وزیدان باشد چه در فارسی باود و این هیئت شبدیل می باشد و این لفظها
بپسر بر بنا و مخواسته بر زانه بروز خزانه بعنی جهند و باشد و بعنی وزنه بزم است بر زانه بروز ایوان پرداز مسدود است
و آنرا برمی سبب می باشد خواسته و بعنی کویند پوست چوز است و بعضی دیگر کویند شکوفه و کل و بهار چوز است والقد اعلم
بر پونق

بزرگ نشسته باشی فارسی دلوان و تای قرشت بر وزن پهلو شکن بربان زند و پازند معنی دلوان باشد و بز پیشی همی میدهم
 و بز پیشی همی بز پیشید بزر داغ سکر اول و سکون ثانی دلوان پی نقطه بالغ کشیده و بعین نقطه دارند و افراری باشد که بدای
 زنگ است آینه و قیچی و امثال آن بزر داین و ملا و پند و آنرا بحری مصطلح خواند و بضم اول و فتح اول و بایامی فارسی است
 آنده است بزر وایدان سکر اول بینی باکت کردن زنگ از روی آینه و قیچی و امثال آن بزر و دلوان بر وزن
 بر وزن معنی بزر و اندان است که باکت کردن و جلا و دلوان زنگ باشد از وی آینه و قیچی و غیره بزر و بر وزن صفر
 بخت زند و پازند سخن زراعت را کوپید مطلقاً معنی هرچیز که بخت خود دل جوانات کاشته میشود بزرگ بفتح اول
 و ثالث و سکون ثانی و کاف داده است که ازان روز عن جهان که بزند و بعینی کنان کوپید و بضم اول و ثانی معرفه است
 که تفیض کوچک باشد و نام مقاپست از موسقی بزرگ کار باکت داده بر وزن شمسار بزر و بزراعت لفظی را کوپید
 بزرگ است امید نام کمی است که استاد و پرورنده پرویز از پیغمبر دان بوده بزرگ بضم اول و سکون ثانی
 و سکون سین پی نقطه و کاف داده است که آنرا بحری حدس خواند بزرگ است سکر اول بر وزن سر شکن
 حکیم و طبیب و جراح را کوپید و بایامی فارسی هم آمده است بزرگ بضم اول و فتح ثانی و سکون ثالث معنی
 رهشم نزدی را کوپید که از بن موی بزر و بز و از ایشانه بزرند و پیمانه و ازان شال باقی دارد بز غیره بفتح اول و ثانی و کاف
 غین نقطه دار معنی فرغ است که بحری خفیع کوپید و بندیرا پیز لفظی اند که در پیش آب بند و سکون ثانی کوی باشد که آب
 در آن جمع خود در نکت آب باز هر کوپید بزر غاله فلات که اپا از بیچ جدی است بزرگ بضم اول و ثانی
 و سین پی نقطه و میم و سکون ثالث جان و زنگ را کوپید و آن هرچیز بحری باشد مانند از پیش که در روی آب بزمی پیده
 و وزن در آن پیمان میشود و معنی ترکیبی آن وزن پیمان است چه سه بمنی پیمان هم آمده است و آنرا بحری خلب کوپید
 بضم طای خلی . بزرگ بضم اول و ثالث و سکون ثانی و شیخ قرشت لغتی کی براویا و اللهد است
 و طایله ایشان را بز غیره خوانند بزر غیره بضم اول و ثالث و سکون ثانی دلوان و جیم هرچیز است که بدای پوست داده باشد
 کند کوپید که در خت لسته یک سال میوه مفرزدار بارا کرد و یک سال بی مفرز دارا کلی مفرز است بزر غیره کوپید بزر غیره
 بدای ایجاد بر وزن و معنی بزر غیره است و آن ایجاد مانندی باشد که بدای پوست را باعث لخته و لجنی کوپید است
 درختی است بزر غیره بفتح اول و ثانی بر وزن و میم و زنگ است که بخلاف سه باشد و سکون ثانی بز پیشی باشد

اگرور بر پالایی آن انداند تا بز مین نزد و افتحم اول و سکون ثانی دبره را کوئید و آن حرب است و سرآن بداس اند
 دیشتر مردم دارالکرز و خست جان انداند برگت بفتح اول بروزن فکت پرند و هیبت سیاه زنگ و متفاوت از
 خار و دیشتر برگناره می آب و کابی برسر و خست بهم شنیده و او از طبند کند بزرگه بفتح اول ولام و سکون ثانی
 شیرین و لطیف را کوئید بزم بفتح اول و سکون ثانی و هم مجلس شراب و جشن و معانی باشد و نام دیگر است از بنا
 کوئید کی از امام زاده در اینجا مدفن است و در عربی معنی کریدن بدنان و دو شیدن شیر با کشت سبابه و دلخی باشد
 بزم اور و با او بروزن شنای کرد کوشت بچشم و ترمه و خاکینه باشد که دهان تکت چپد و مانند نواه سازند و بایار و
 پاره پاره گشند و خودند و پچایی حرف ثانی رای پی نقطه هم بظر آمده است بزمایون بایایی خلی بروزن افق اول
 نام که داشت که فریدون را شیر میداد و پچایی بایایی خلی نون هم بظر آمده است بزم مکاہ بروزن رز مکاہ مجلس
 شراب و جشن و جای عیش و معانی باشد و نام کتابی بهم است دمعا هاست صوفیه بزمونه بروزن حس و نام
 بوز و دیم است از بیهای علی بزم سه بفتح اول مثالث و سکون ثانی کوش و طرقی از بزم مکاہ باشد بزن
 بفتح اول بروزن چمن هله بزم چکر اند کوئید و آن چوپی یا تخته است که زین شمار کرد و را بدان رسوار کند و بگرس اول امر
 بروزن باشد بزم خدار بفتح اول و کسر ثانی و سکون ثالث و هال اسجد بالف کشیده و هرای قرشت زده بلعنت زند
 پازند پخره و مجری باشد که در پیش آستان در سازند بزنکت بروزن پنکت معنی غلق در خانه و معنی چکد
 است که بجهی مقلح خاند بزم و شم بضم اول و فتح عاو بروزن پر پشم موی و پشم پر را کوئید بروز شه
 بضم اول و فتح ثانی در ابعاد و سکون ثالث رستی باشد که آن بجهی اسان محل کوئید و تخم آنرا باز نکت خاند بروز شه
 بروزن نزد بلعنت زند و پازند معنی رازها باشد که بجهی رکبه خاند بزه بفتح اول و ثانی معنی کناد و خطاب باشد و مردم
 نامهاد و مسکین را نیز کوئید و معنی جود و حیف بهم آمده است و بضم اول زین سپهنه پنچ باشد و نوعی از سیوه خوش که
 بزم است بزم و شم بضم اول و کسره بروزن پر پشم معنی مخالفه باشد که در برابر متفاوت است بزه کار
 پاکافت بروزن نزد ده معنی کنه کار و خلاکند و باشد و آنرا بجهی ایتم خاند و باکافت خارسی بهم کفت اند بزم چکه
 بروزن چکچه بزه غاله را کوئیند و بجهی ملان و حلام خاند بضم حای پی نقطه و حلوان علط است و برج جدی را بهم کفت
 دسته پا پیه تهماسب و سلطان را نیز کوئید بزیدن بفتح اول بروزن و معنی وزیدن باشد بزم شیه باستهای مجلد
 و میعنی